

Halászati Lapok

Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet Lapja | Szerkeszti: Szerkesztő Bizottság | Felelős szerkesztő: Hajtun György
Ez a lapszám az Agrárminisztérium támogatásával készült.

A Magyar
Mezőgazdaság
melléklete

XXI. évfolyam
2020. március

A fejlesztés egyik alapja az innováció

Tizedik alkalommal rendezték meg a Gödöllői Halászati-Horgászati Szakember-találkozót. A január 30–31-ei rendezvény jól illeszkedik a Szent István Egyetem Halgazdálkodási Tanszékének küldetésébe, ugyanis a tanszéknek a nagy hagyományokkal rendelkező halászati és halgazdálkodási ágazat tevékenységének bemutatása feladata, az alapismeretektől elkezdve, a tógazdasági haltenyésztési technológián keresztül a napjainkban alkalmazott legmodernebb molekuláris eljárásokkal bezárólag. A jubileumi rendezvény alkalmából dr. Urbányi Béla tanszékvezetővel beszélgettünk.

• Professzor úr, mindenekelőtt gratulálok a jubileumi rendezvényhez, mert ilyen népes szakmai tábor még nem volt jelen a konferencián. Honnan hová fejlődött a rendezvény?

– Köszönöm a gratulációt! A választ azzal kezdeném, hogy a tanszék fontos feladatának tekinti az olyan ökológiai szemléletű, környezettudatos szakemberek képzését, akik képesek komplex rendszerben értelmezni a halgazdálkodást, megismerve a halászat természetvédelmi, környezetvédelmi és rekreációs aspektusait, és ezen ismeretek alkalmazásával az ágazat általános és sajátos feladatainak megtervezéséhez, szervezéséhez, irányításához szükséges elméleti tudással és gyakorlati készséggel rendelkeznek. A találkozó életre hívását is ez a szemlélet generálta, hiszen ha végignézzük a konferencián az elmúlt évtizedben elhangzott előadásokat, akkor a küldetésünket igyekeztünk megjeleníteni. Jómagam maximalista vagyok, így mindent szívvel-lélekkel, profin próbálok megvalósítani. Az első tanácskozáson 92-en vettek részt, és az évek alatt odáig fejlődött a rendezvény, hogy a tizedik találkozóra már megduplázódott a résztvevők száma.

• Az első rendezvényeken csak a halászati ágazat tevékenységére fó-

kuszáltak, ám mostanra a horgászokkal bővült a kör. Miért?

– Azért, mert a Magyar Országos Horgász Szövetségben (MOHOSZ) szemléletváltás történt, és kiderült, hogy a halászati ágazatnak elemi érdeke a nyitás a horgásztársadalom felé. A horgászat nagyon komoly felvevőpiacunk, és amikor a horgászok is megjelennek a találkozónkon, akkor nem feltétlenül csak az akvakultúra problémáival foglalkozó információkra kíváncsiak, hanem horgászati témakörökre is.

• Ez olyan kérdéseket is felvet, mint az, hogy milyen arányban hangozzanak az előadások...

– Való igaz, ez nagy dilemma, és nem is tudunk mindenkinek eleget tenni ezen a téren. Évről évre úgy válogatjuk meg a témaköröket, hogy a két konferencia között megjelenő kérdésekhez igyekszünk előadókat találni. Bevallom, ez nem mindig sikerül. A külföldi előadókat a tanszék látja vendégül, ami pénzkérdés is, ezért fizetős a rendezvény, és ezért is fontos, hogy ilyen nagy létszámban jelenjenek meg. Hozzáteszem, hogy az idei 180 fővel nullszaldóra tudtuk kiharozni a költségvetést. De nem vagyunk profitorientáltak a rendezvényt illetően. Visszatérve a témakörök kiválasztásához, nyitott szemmel kell járnunk a világot, és jól kell kiválasztanunk a tematikát.

• A konferencián ön is értékelte a tanszék tízéves tevékenységét, a K+F+I-ban elért eredményeket. Mi-lyen a kapcsolatuk a gazdálkodói szférával?

– Nem véletlenül fogalmaztam sarkosan, nevezetesen, hogy az ágazatból eltűnt az innováció. *Lévai Ferenc* barátom – aki tavaly megfogalmazta a kritikát –

FOTÓK: A SZERZŐ FELVÉTELE

Urbányi Béla: ma már csak úgy lehet jól, eredményesen halat termelni, ha akár napi szinten újítunk valamit a technológián és keressük a jobb megoldásokat

kivételt jelent, de ő maga a jó példa arra, hogy ma már csak úgy lehet jól és eredményesen halat termelni, ha akár napi szinten újítunk valamit a technológián és keressük a jobb megoldásokat. Az előadásomban elmondtam, hogy meg lehet sértődni a sarkos megfogalmazáson, de azzal nem leszünk előrébb. *Lévai* úr szavai elgondolkodtattak, ugyanis látni kell, hogy az Európai Unió 2020-as tervezési időszakában az innovációt tüzte a zászlajára. Nekünk előre kell

► menni. Természetesen az innováció nem oldja meg a pontyértékesítési problémákat, de ha az innovációt komolyan vesszük, és ha emelni tudjuk a termelés hatékonyságát, a feldolgozottság szintjét, akkor a piaci anomáliákat sokkal könnyebben feloldhatjuk. Hosszabb távon nem tudjuk bőrből eladni a pontyot, ezért fontos, hogy a halászati ágazat szereplői feldolgozók és vágópontok létesítésén gondolkodjanak.

Egyelőre nem tartunk ott, hogy egyetlen nagy, az ország piacát lefedő feldolgozót építsünk, helyi vagy regionális léptékekben kell tervezni. Gyakran megkapjuk, hogy mi könnyen beszélünk, mert nem gazdálkodunk, pedig az ágazat szereplőitől kapjuk az információkat. Mi együtt szeretnénk élni, lélegezni a tógazdálkodással a jövőben is. Szóval, ha van egy kis feldolgozó, akkor nem vagyunk kiszolgáltatva a piac kényének-kedvének. Pozitív példaként mindig felemlítem a Szarvas-Fish Kft.-t, ahol egy autóval kezdték téríteni a környéken az afrikai-harcsa-termékeket. Mára megvették a harmadik gépkocsit, mert a Szarvas környékén lévő településeken már jól tudják, hogy adott napon hol lehet halat venni. A nemzetközi trendek is azt sugallják, hogy a termékeket a fogyasztóhoz kell vinni.

• A MA-HAL tavaly decemberi közgyűlésén ön is felszólalt, és – mondhatni – kiverte a biztosítékot azzal, hogyha a magyar halászat nem tud megújulni, akkor lemarad a nemzetközi versenyben, és sokan tönkremennek, vagyis becsukják a gazdaságok ajtaját.

– Még egyszer hangsúlyoznám, hogy nem szabad megsértődni a kemény szavakon. A magyar halászati ágazatnak további változásokon kell keresztülmennie. Például szükség van a termelés koncentrációjára, mert a jelenlegi üzemszerkezet rendkívül elaprózott. Van az az üzemméret, ami még eltart egy családot extenzív termelésben, ami szerintem 150-200 hektár tófelületet jelent. A kisebb gazdaságoknak – 20-50 hektár – speciális termelésre, illetve intenzív gazdálkodásra kell átállniuk. Ma már a technológiák széles tárháza rendelkezésre áll, kisebb tógazdaságokat is lehet hatékonyan, eredményesen, jól működtetni. A közgyűlésen tudatosan fogalmaztam sokkolóan, ugyanis változtatni kell. Előttünk van egy tudatosan étkező generáció, és látható, hogy a környezettudatos szemlélet terjed, mert a klímaváltozás miatt az állati termékek fogyasztása a Föld természeti erőforrásainak kizsákmányolását jelenti. Ha mi tudatosítjuk

ezekben a fogyasztókban, hogy itt van például a ponty, ami természetes úton hizlalja fel magát a tóban, és öko-bio terméket ad, amit egy vegán is fogyaszthat, akkor ez uniós szinten is komoly piaci felutást jelentene a hazai termelőknek. Mindez mennyiségi növekedést hozhat a termelésben úgy, hogy a ponty mennyiségét nem szabad csökkenteni, hanem a polikultúrál más halfajainak a termelését kell jelentősen növelni. Azt a táplálékbaázist, ami egy tóban rendelkezésre áll, a ponty önmagában nem tudja kihasználni. Ahhoz sokféleséget kell produkálni – amit a fogyasztók is igényelnek. Szerintem az ágazatnak azért is össze kellene fognia, hogy a kereskedelmet maga szervezze meg. Ezáltal olcsóbban tudna megjelenni a piacon a feldolgozott, netán konyhakész termékekkel, mégpedig egész évben, és úgy, hogy a fogyasztóknak nem kell sokat mennie a halért.

• Térjünk vissza a K+F+I-tevékenységhez. Mennyire pénzkérdés egy-egy kutatási terület?

– Látni kell, hogy igen rossz hatékonysággal használjuk fel a kutatás-fejlesztésre szánt pénzeket, nem beszélve arról, hogy kevés az innovatív eredmény. Ez a kutatók és a gazdálkodók közös felelőssége. A gazdálkodóknak be kellene látnia, hogy fejlesztés nélkül nem lépnek előre. A fejlesztés egyik alapja az innováció. Ebben vannak azok a gyakorlati technikák, technológiák, amelyek a lazac és a pisztráng esetében már jól működnek. Nem mondom, hogy ezek a technikák, technológiák egy az egyben átvehetőek, de lehet belőlük tanulni. A kutatóknak az a feladata, hogy az aktuális problémákra gyors megoldást javasoljanak a gazdálkodóknak. Mi jelenleg nagyon lassúak vagyunk, pedig nem volna szabad hagyni, hogy elszaladjon mellettünk a világ. A MA-HAL-nak, a MOHOSZ-nak és az agrárminisztériumnak is köszönhető, hogy alakulóban van egy közeg az ágazatban, amelyben a szereplők egymásra találnak. Létrejött egy fórum, amelyben a szabályozási és a pénzügyi keretek a fejlődést, a haladást ösztönzik. Az innovációról gyakran mondják, hogy drága. Szerintem pedig az a drága, ha nem innoválunk. Legyünk mindannyian innovátorok, akiket követnek – és ne mi kövessük a többieket.

• Drasztikus változást sürget?

– Én nem, de szükség lesz rá. A 2020 utáni támogatáspolitikában várhatóan ismét 16 milliárd forint áll az ágazat rendelkezésére. A gazdák ennek jelentős hányadát terület alapon szeretnék megkapni, ami bizonyos szempontból nem

jó, mert ez éppen az innovációról vonja el a figyelmet. A könnyen kapott támogatási pénzek kényelmessé teszik a gazdálkodókat, ezt a növénytermesztésben is láthatjuk. Ezzel szemben fejlődni kell, ezért a területalapú támogatást is csak bizonyos feltételekkel adnám. Például úgy, hogy egy részét fejlesztésre, innovációra kell fordítani – amik nem feltétlenül jelentenek világrengető változtatást. A helyi szintű innovációk ma már ugyanolyan fontosak, mint a nagy találmányok. Ki kell lépni a komfortzónából, nem elég csak pontyot termelni, szükség van új halfajok termelésére is.

• Szép számokat mutatott be a tanszék tevékenységével kapcsolatban.

– Ne feledjük, mi oktatási intézmény vagyunk, ez az elsődleges feladatunk. De az oktatási rendszer jelenlegi finanszírozása miatt szükség van más források bevonására, ezt pedig a kutatás-fejlesztésből, az innovációból tudjuk biztosítani. A hallgatóinkat elküldjük a világ bármely részére, hogy tanuljanak, tapasztaljanak. Látjuk, hogy az intenzív rendszereké a jövő, annál is inkább, mert az EU-nak az a szándéka, hogy a tógazdaságokat nagyon extenzív természeti értékek fenntartására szeretné megtartani.

• Akkor mi lesz a pontytermelés?

– Azt is intenzívvé kell tenni - de egyelőre csak Kínában van meg erre az intenzív technológia. Persze, az extenzív haltermeléssel nem szabad felhagyni, mert akkor a tavak tönkremennek, és a jelenlegi szerepüket (biodiverzitás fenntartása, mikroklíma javítása stb.) sem tudják betölteni.

• Végezetül, melyik eredményükre a legbüszkébb?

– Az elmúlt évtizedben ez a kis tanszéki csapat felkerült Európa térképére. Az uniós pályázatokban aktívan részt vehetünk, hívnak bennünket. Alapvetően teljesítmény, szakértelem, és szavahihe-tőség jellemzi a gárdát, amely szerencsére jó alapokat kapott Horváth professzor úréktól. Azt vallom, hogy egy oktatási intézmény oktatói gárdájának nem szabad a négy fal közé zárnia magát és a megrendelőt várnia. Nekünk kell a beko-pognunk a vállalkozókhöz. Büszke vagyok arra, hogy a tanszék évek óta szoros kapcsolatban van 15-20 halász-horgász vállalkozással, amelyekkel együtt dolgozunk, és amelyek számítanak ránk. Kellenek a kreatív gazdák, mert velük értéket teremtünk. Az értékelésben is hangsúlyoztam, hogy csakis együtt, összefogva, közösen jutunk előre.

(HAJTUNGY)

Látványkonyhával és gyermeksarokkal népszerűsítette a halfogyasztást a „Kapj rá!”

Ízletes halfalatokkal, gyermekfoglalkoztatóval, naponta kétszer látványkonyhával várta a „Kapj rá!” halfogyasztás-ösztönző kampány standja a Fegyver, Horgászat, Vadászat Nemzetközi Kiállítás, a FeHoVa látogatóit. A 2020. február 13–16. között a Hungexpón tartott esemény résztvevői a közel 20 ezer literes óriásakváriumot is megtekinthették, amiben a Magyarországon honos édesvízi halfajtákat mutatta be.

A halfogyasztás növelése az elsődleges célja a 2023-ig tartó „Kapj rá!” kampánnak, hiszen hazánk európai sereghajtónak számít: bár az egy főre eső éves fogyasztás mára meghaladta a 6,7 kg-ot, Európában átlagosan 11 kg ez az érték. A legtöbb hal a karácsonyi időszakban kerül a magyarok tányérjára.

A kiállításon tartott sajtótájékoztatóon Ondré Péter, az Agrármarketing Centrum Nonprofit Kft. (AMC) ügyvezetője elmondta, hogy a „Kapj rá!” kommunikációs és promóciós kampány célja az volt, hogy 7 év alatt 20 százalékkal növelje a hazai halfogyasztást. A mutatók szerint eddig várakozáson felül teljesített a kampány, ami okot ad a bizakodásra. Ondré Péter hozzátette, hogy a halfogyasztás emelkedéséhez hozzájárult a halhús áfájának csökkentése, és az elmúlt évek gazdasági fejlődése is, ami növelte a hazai vásárlóerőt.

A halfogyasztást és a tudatos táplálkozást ösztönző program a rendszeres, heti halfogyasztás egészségre gyakorolt pozitív hatásaira irányítja a fogyasztók figyelmét, és olyan recepteket osztanak meg a keretben, amelyek ízletes és halból könnyen elkészíthető ételekre tanítanak, mondta az AMC vezetője. Ondré Péter hozzátette, hogy a rendezvényeken való megjelenésnek központi elemei a kóstoltatások és látványkonyhai főzések, amelyeken a magyar halágazat termékeit felvonultató gasztronómiai remekeket, a legmodernebb technikák alkalmazásával készült ételeket ízelethettek meg a látogatók.

Ezek mellett tradicionális kommunikációs és marketingelemek, szóróanyagok, kreatív hirdetések, cikkek, híryanagyok, kiadványok, filminterjúk, vírusvideók, animációs-, dokumentumfilm- és gasztrovideó-sorozat támogatja a kampányt, amit tavaly óta a „Kapj rá!” mobilapplikáció is erősít. Az applikáció a www.kapjra.hu honlapról, az Apple App Store és a Google Play áruházakból is ingyenesen letölthető (<http://kapjra.hu/kapj-ra-a-halra-a-mobiloldal/>).

Az Agrárminisztérium vidékfejlesztési programok végrehajtásáért felelős helyettes államtitkársága – mint a Magyar Halgazdálkodási Operatív Program (MAHOP) Irányító Hatósága – az Agrármarketing Centrum közreműködésével 2019-ben országsszerte 5 kiemelt rendezvényen, 21 kisebb rendezvényen és roadshow-állomáson szervezett megjelenést, ahol halas fogásokkal, ismeretterjesztő kiadványokkal és játékos kvízekkel várták a látogatókat. A kampány üzenete: a hal egészséges, finom és – a számos konyhatechnikai megoldásnak köszönhetően – könnyen elkészíthető.

Németh István, a MA-HAL elnöke szerint eddig is eredményes volt a „Kapj rá!” kampány, elsősorban az ismeretterjesztés terén, hiszen olyan halfeldolgozási módokat és könnyen elkészíthető recepteket mutatott be, amelyek sokak kedvét meghozták a halételek elkészítéséhez. Németh István hozzátette, hogy nemcsak a divatos tengeri halfajok készíthetők el könnyen és ízletesen, hanem az itthon termelt édesvízi halfajok is. Ma már olyan konyhatechnológiák vannak, amelyekkel akár a pontyból is szállakamentes finomságokat lehet „varázsolni”. A MA-HAL folyamatosan arra ösztönzi a haltermelőket, hogy a fogyasztók modern igényeinek kielégítése érdekében növeljék a halfeldolgozók kapacitását.

A FEHOVA alatt a Kapj rá! stand látogatói naponta kétszer kóstolhattak ízletes halételeket a látványkonyhában. A 20 ezer literes akváriumnál Nagy Gábor, az Aranyponty Zrt. halászati vezetője fogadta az érdeklődőket. Az akvárium évek óta az egyik legkeresettebb helyszíne a kiállításoknak. Az idén is kitétek magukért a halászati ágazat képviselői, mivel az akváriumban a

klasszikus tógazdasági halfajokon (ponty, keszeg, folyami harcsa, süllő, csuka) kívül aranykárász és négy tokféle is látható volt: vágótok, lénai (vagy szibériai tok), lapátorrú tok és kecsge. A szép példányokat Rideg Árpádnak köszönhettük. Az akváriumban természetközeli környezetet alakítottak ki a halak számára, így békésen megfértek egymás mellett a ragadozó halak és a növényevők.

A halászati vezető elmondta, hogy az Aranyponty Zrt. mesterszakácsa, Csesznegi István a nyitónapon busából és afrikai harcsából készített halételeket, pénteken pedig szürke harcsából és süllőből. Február 15-én, szombat délelőtt halászlé és mini

Csesznegi István mesterszakács standja mind a négy napon vonzotta a látogatókat

halburger, délután pedig mandulás pisztrángfilé és baconszalonnába göngyölt pisztrángfilé készült a kampány standjánál az érdeklődők számára. Vasárnap délelőtt ínycsont pontyfilé és pontychips volt a menü, délután pedig bakonyi módra készített harcsafilé és céklás füstöltbuzarizzott kóstolhattak a standhoz látogatók.

A szervezők természetesen a családokra is gondoltak: a gyermekfoglalkoztatásban ügyességi feladatokkal szórakoztatták a legkisebbeket, „Szerencsekerék” kvízzjátékkal és értékes nyereményekkel a nagyobbakat. A háziasszonyok és a főzni szerető férfiak ismeretterjesztő kiadványokkal és receptfüzetekkel gazdagodhattak. Idén is mind a négy napon nagy sikert aratott a halas stand.

H-N

Egy csónakban eveznek a halászok és a horgászok

Halgazdálkodásunk történelmi pillanatát élhették át a X. Gödöllői Halászati-Horgászati Szakember-találkozó résztvevői, amikor január 30-án Németh István, a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL) elnöke és Szűcs Lajos, a Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) elnöke átadta Feldman Zsolt államtitkárnak a két szervezet közös javaslatát a Halászati Operatív Program 2021-2027 közötti időszakának intézkedéseire és forrásfelosztására. A javaslat összeállításában a Szent István Egyetem (SZIE) Halgazdálkodási Tanszéke is jelentős szerepet játszott, hiszen a tanszék immár egy évtizede szervezi meg a halászok és a horgászok egyre népszerűbb téli fórumát. A kétnapos szakmai eseményen több mint kétszázan vettek részt.

A találkozót köszöntő Feldman Zsolt mezőgazdaságért és vidékfejlesztésért felelős államtitkár elmondta, hogy az akvakultúra elősegíti az emberiség egészséges élelmiszerrel való ellátását, de a halgazdálkodók számára az a kulcskérdés, hogy hogyan tudnak megélni tevékenységükből. A tőle elvárt széles körű ökoszisztéma-szolgáltatások nyújtására a természetes és a mesterséges vizeken akkor is képes az ágazat, ha a munkája jövedelmező. Az Agrárminisztérium a jövőben is következetesen törekszik hazánk európai jelentőségű édesvízi halgazdálkodásának fejlesztésére, aminek kedvező hátteret teremt az ágazati feladatokat ellátó MA-HAL és a közfeladatokat ellátó MOHOSZ összefogása.

Palkovics László, a SZIE rektora arról beszélt, hogy milyen fontos az egyetem számára a gyakorlati szakemberekkel közös munka. Heltai Miklós, a SZIE Mezőgazdaság- és Környezettudományi Karának dékánja megállapította, hogy a természeti erőforrásokkal való gazdálkodásnak – amire a fakultás munkája elsősorban irányul – a halgazdálkodási kutatás és képzés az egyik legerősebb területe.

Déner István, a MOHOSZ főigazgatója a forráselosztási javaslatot méltatva emlékeztetett rá, hogy az első találkozón még nem volt ilyen szoros a halászok és a horgászok szervezeteinek barátsága, ám a napokban már a közös halmarketinget szolgáló gazdasági társaságot jeyeztettek be. Hozzátette: az extenzív haltermelés 50 százaléka telepítésből származik, és a betelepített hal tízszeres értékben jelenik meg a piacon. Magyarországnak vezető szerepe van Európában az intenzív akvakultúrában, extenzív halgazdálkodásunk pedig 150 éves hagyományokon nyugszik. Az ágazat fejlesztésére a klímapolitikai elvárások miatt is szükség van.

Urbányi Béla egyetemi tanár, a SZIE Halgazdálkodási Tanszékének vezetője a találkozó történetét felidézve adott számot arról, hogy eddig 99 hazai és 15 külföldi előadást szerveztek. Kiemelte: a kutatók számára létszükséglet, hogy élő legyen kapcsolatuk a vállalati szférával. Szerinte lehetséges az együttműködés és az összefogás, amit az is igazol, hogy van olyan ágazati pályázat, amelynek a megvalósításában az összes kutatóintézet

szerepet vállal. A gödöllői tanszék 42 pályázatban vett részt az elmúlt 5 évben, amelyek keretében 3,7 milliárd forint támogatást nyert el. Ebből 2,7 milliárd forintot vállalatokkal közös innovációs projektekre ítélték meg.

Az Amerikai Egyesült Államokban felismerték, hogy minden horgász zsebében ott lapul a okostelefon, úgyhogy már számtalan mobil alkalmazást alkottak horgászok kollektív tudásának megosztására. Ezek használatával többek közt elő lehet segíteni a halállományok megővését, mutatott rá Paul Venturelli, a Ball State University környezettudományi doktori iskolájának vezetője. Nagy kérdés, hogy mi motiválja jobban a horgászokat: a jó helyek titokban tartása, vagy az, hogy adataik közzétételével elősegítsék a horgászvizek jobb menedzselését az illetékes gazdálkodó szervezetnél.

Mézes Miklós akadémikus, a SZIE Takarmányozási Tanszékének vezetője a haltakarmányokról tartott előadást. Mint elmondta, a világon előállított fehérjetakarmányok közül még mindig a

Tizedik alkalommal rendezte meg 2020. január 30-31-én a Szent István Egyetem Halgazdálkodási Tanszéke a Gödöllői Halászati-Horgászati Szakember Találkozót, közel kétszáz résztvevővel. A szakmai összefogást jelképezte, hogy a találkozón adta át Németh István, a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet elnöke és Szűcs Lajos, a Magyar Országos Horgász Szövetség elnöke a két szervezet az Agrárminisztérium részére készített közös javaslatát a Halászati Operatív Program 2021-2027 közötti időszakra vonatkozó intézkedéseire és forrásfelosztására, a dokumentumot Feldman Zsolt, az Agrárminisztérium mezőgazdaságért és vidékfejlesztésért felelős államtitkára vette át.

Németh István elnök (MA-HAL) és Szűcs Lajos elnök (MOHOSZ) közösen adta át a dokumentumot Feldman Zsolt államtitkárnak

A javaslat fontos célként tűzi ki a működő halastavi kapacitások növelését és fejlesztését, a halfeldolgozó üzemek, vágó- és értékesítési pontok létesítését és kapacitásnövelését, valamint az innováció és technológiafejlesztést akvakultúrában, és a halfeldolgozásban. A dokumentum kiemelt hangsúlyt fektet a halastavak természeti-érték-fenntartásának támogatására. Az Európai „Zöld megállapodásban” is hangsúlyozott biológiai sokféleség fenntartásában meghatározó szerepet játszanak az európai tógazdaságok, amelyek egyedálló módon őrzik meg, és a visszatelepülésekkel, visszatelepítésekkel gazdagítják az értékes vizes ökoszisztémákat.

Továbbá kiemelt cél a hazai halfogyasztás ösztönzése. A piaci helyzet, illetve a fogyasztói igények gyors változása szükségessé teszi a halfogyasztás ösztönzésének korszerűsítését, új módszerek alkalmazását. Tekintettel az értéklánc összetettségére, illetve a termelés és az értékesítés szerves kapcsolódására egy új típusú marketing-program sikeresen csak az érdekeltek minél nagyobb összefogásával valósítható meg.

szójadara vezet, a halliszt a 4-5. helyen áll. Alapvető probléma, hogy a tengerek lehalászása korlátozza a halliszt-előállítást. Az édesvízi halliszt mennyisége lényegében elhanyagolható. A hazánkban tartott halfajok takarmányozhatók tengeri halból előállított halliszttal, de nem etethetők tógazdasági halból származó halliszttal. Az akadémikus részletesen ismertette az alternatív fehérjeforrások, a repce, a napraforgó, a csillagfűrt, a lucerna, a mikro- és makroalgák, a békalencse, valamint a rovarok takarmányozási célú használatának jellemzőit.

Meriç Albay, az Istanbul University víztudományi karának dékánja Törökország halgazdálkodásáról tartott előadást. Mint elmondta, a tengerek mellett 200 nagyobb tó, több száz víztározó és legalább ezer mesterséges tó áll a közel 2 ezer édesvízi gazdaság rendelkezésére. A világ halgazdálkodásban a tizedik helyen áll az ország, a fogás 66 százaléka tengeri akvakultúrából származik, és 82 országba exportálnak. A halliszthez Afrikából és Chiléből importálják az apróhalakat. Elsődleges céljaik a környezetbarát haltermelés, a halak egészségének javítása és a vízminőség ellenőrzése. Ez utóbbiban például 16 halgazdálkodással foglalkozó felsőoktatási kar segíti az ágazatot.

A Paksi Atomerőmű térségében a Bács-Kiskun Megyei Horgászegyesületek Szövetsége kapta meg a dunai halgazdálkodás jogát. A meleg vizes befolyó dunai halakra gyakorolt hatását 1 éven keresztül vizsgálta a szövetség, azzal a céllal, hogy felmérjék, indokolt-e a folyószakasz kíméleti területté nyilvánítása. *Gorda Sándor* független szakértő erről beszámolva elmondta, hogy 46 faj mintáját sikerült megfogni, majd 12 ezer egyed, amelyek közül 7500 küsz volt. Megállapításai szerint további kutatásokra van szükség annak érdekében, hogy az atomerőmű és a horgászok számára is optimális megoldás születessen.

Láng István, az Országos Vízügyi Főigazgatóság vezetője ismertette a halastavi vízhasználat alakulását a jogszabályi változások tükrében. Szólt a halastavak vízkárelhárításban betöltött szerepéről, a dombvidéki tavak, továbbá a kotort anyag mennyiségi, minőségi és elhelyezési problémáiról, a belvíz és a halastavak viszonyáról. Természetközeli megoldásokat javasolt a tavi növényzet szabályozására.

A HappyFish elnevezésű, 1,5 milliárd forintból megvalósított projekt részletesen feltárta a hazai haltermékek minőségét befolyásoló tényezőket, a tótól az

A gödöllői halgazdálkodási oktatásért és kutatásért alapított díjat idén *dr. Ittész István* termelőnek ítelték oda. Az elismerést *Urbányi Béla* adta át a kutatásokban is részt vevő szakembernek, aki ezután – a hagyományokat követve – a tanszék legújabb könyvét, a találkozó alkalmából megjelentetett A tokalakúak biológiája és tenyésztését ismertette.

Ittész István 1963. április 16-án született a Veszprém megyei Csabrendeken. Az általános iskolát Százhalombattán, a középiskolát Vácott, a Tánácsics Mihály Mezőgazdasági Szakközépiskolában végezte. A végzés évében, 1982-ben harmadik helyezést ért el a középiskolások országos tanulmányi versenyén, így felvételi nélkül jutott be a Debreceni Agrártudományi Egyetemre, ahol 1988-ban végzett állattenyésztő szakon. Szakdolgozatának címe „A hortobágyi Feketerét halpopulációjának és változásának vizsgálata a terület eredeti állapotának visszaállítása után”. Ezzel a munkával 1987-ben Szegeden az agrártudományi OTDK-n, majd a következő évben Miskolcon, a biológiai tudományok OTDK-ján is nívódíjat szerzett.

Urbányi Béla és Ittész István a díj átadásakor

1988-ban gyakornokként, majd keltetőház-vezetőként dolgozott a százhalombattai Temperált Vízü Halgazdaságban (TEHAG). 1990 végén Olaszországban állt munkába, a halászati rendszerekkel foglalkozó, milánói Aquaconsult vállalatnál. 1995-ben Brazíliában, a Passo Fundo-i Egyetemen folytatta munkáját, ahol egyik feladata egy ivadéknevelő halgazdaság építésének felügyelete, majd beüzemelése volt, továbbá az egyetemi szakemberek betanítása és a régió szakembereinek oktatása. Részt vett az egyetemi oktatásban is, portugál nyelven. A legtöbb dél-amerikai országban szakértőként is dolgozott. Doktori munkájának kísérleti részét az említett braziliai egyetemen, illetve a szintén braziliai Aquaviva halgazdaságban végezte 1999 és 2013 között, vagyis 14 év adatait dolgozta fel. Doktori kutatásait öt idegen nyelvű referált cikkben, egy idegen nyelvű könyvrészletben és tizenkét konferencia-előadásban publikálta.

asztalig. Az eredményeket ismertető *Micsinai Adrienn*, a Wessling Hungary Kft. projektmenedzser-igazgatója 3 éves munka tapasztalatait foglalta össze. Az egyik fontos következtetés az, hogy a felnövekvő generációk egyre kevesebb időt hajlandók a konyhában tölteni, ezért egyre inkább a konyhakész haltermékek válnak piacképesek.

Az intenzív pontynevelés haletetési alapjait a Noack Magyarország Kft. „étlapja” szerint *Takács Tamás* értékesítési vezető ismertette a résztvevőkkel.

A második nap első előadásában *Nemes Attila*, Körösvidéki Horgász Egyesületek Szövetségének (KHESZ) ügyvezető igazgatója mutatta be a szervezet szerteágazó tevékenységét. A szervezet a taglétszám alapján a 7. legnagyobb az országban, és 2400 hektáron gazdálkodik. A szövetség 1993-ban alakult, 94 tagszervezetet tömörítenek, a regisztrált horgászok száma eléri a 24 800 főt. A szövetség az érdekképviseleti munka mellett a horgászjegyek és -okmányok adminisztrációját, a horgászvízek kezelését végzi, és halgazdálkodással és oktatás-neveléssel is foglalkozik. A szövetség bevételeinek 57-60 százaléka horgászjegyek értékesítéséből származik. Tevé-

kenységük hatékonyságát két általuk kezelt halgazdaság is segíti, amelyekben a telepítésre szánt halmennyiség jelentős részét meg tudják termelni. A szövetség rövid és középtávú stratégiája három pilléren nyugszik: a halórzésen, a halgazdálkodáson és a horgászturizmuson. Tudatosan, ezek mentén fejlesztenek. A KHESZ sokéves, következetes, fokozatos, de biztos lépésekkel végzett munkája beérni látszik.

Bársony Péter, a Debreceni Egyetem egyetemi adjunktusa az intézmény konzorciumban elnyert MAHOP-pályázatának eredményei közül a csapósünger intenzív rendszerben való nevelésének tapasztalatiról számolt be előadásában. Bemutatta a faj jelentőségét a világban, Európában és hazánkban, valamint a faj tenyésztési és piaci potenciálját. A szaporítás körülményeinek részletes tárgyalását követően az előnevelés mint kritikus életszakasz megvitatása következett. Az élő eleség vs. takarmányozás kérdése és az átváltás ideje kritikus pont, amit alapvetően a hőmérséklet alakulása határoz meg. A népesítési sűrűség szintén fontos paraméter az ivadéknevelésben, mert előfordulhat a kannibalizmus, amit válogatással lehet kiküszöbölni. A

piaci sügér-előállítás során a takarmány-együtttható 1:1,2-1,3 között alakult, ami jónak mondható. A jövőbeni lehetőségek közül kiemelendő, hogy a rovarfehérjéknek komoly létjogosultsága lehet a csapósügér-takarmányozásban.

A nap harmadik előadója *Molnár Kálmán* nyugalmazott tanácsadó (Agrártudományi Kutatóközpont) volt, aki fogadalma ellenére – miszerint már nem kíván előadással részt venni a szakmai rendezvényeken – komplex tájékoztatást adott a kutatóközpont nyertes MA-HOP-pályázatával elért eredményekről. A kutatás a horgászok számára jelentős halfajok parazitáltságát vizsgálta. A sügér, a jász, a domolykó, a compó, a balin és a széles kárász vizsgálata során gyűjtött eredmények alapján mutatta a leggyakrabban előforduló élősködőket, a betegsütneteket kiváltó élősködőket, a mikroszkópos vizsgálattal kimutatható élősködőket és a tudományos szempontból érdekes élősködőket. A számos képet tartalmazó, kiválóan illusztrált előadással Kálmán bácsi elkápráztatta a hallgatóságot, olyan nagy odaadással és energiával számolt be a kutatás eredményeiről, és ismét tanúbizonyságot tett elképesztő tudományos és gyakorlati tudásáról. Reményeink szerint még többször megadatik az élmény, hogy hasonló rendezvényeken hallhassuk Kálmán bácsit, és hogy tanuljunk tőle.

A nap utolsó előadója *Csorbai Balázs*, a SZIE tudományos segédmunkatársa számolt be a konzorciumi MAHOP-pályázat keretében a halgazdálkodási tanszéken folyó, zárt rendszerű domolykó- és jásznevelés előzetes tapasztalatairól. A jász szaporítása során az inkubációval és a mesterséges szaporítással nem akadt gond, a problémák a takarmányozással kezdődtek. Az *Artemia* 10-15 napig használható, de utána már nem elegendő a lárváknak. A domolykószaporítás problémamentes, a fajta *Artemiával* jól nevelhető, ezért a vizsgálatok most a teljes értékű takarmányra történő átszoktatásra fókuszálnak – de a jó megoldás egyelőre várat magára. A lárva-nevelés során külső élősködők komoly kárt okozhatnak a kikelt állományban, ami fokozott odafigyelést követel.

A rendezvényt Urbányi Béla köszönő szavai zárták, aki megköszönte a nagyszámú és aktív részvételt. Összefoglalta az elhangzott előadásokat egy-egy mondatral és jelezte, hogy a hallgatóság határozott inspirációjának köszönhetően már most szinte teljes egészében összeállt a jövő évi program – vagyis jövőre is lesz folytatás.

B. G.

Attalán rendben mennek a dolgok

A magyar haltenyésztés méltán tett szert világhírnévre az elmúlt században. A nemzetközi és hazai kutatási eredmények és gyakorlati tapasztalatok alapján létrehozott, több földrészen sikerrel adaptált „magyar technológia” mezőgazdaságunk egyik exportképes sikerágazatává vált. A hazai tógazdaságok közül több is hozzájárult a sikeres magyar technológia kialakításához. Az attalái tógazdaságot is ez a múlt kötelezi, hiszen a múlt század ’70-es éveinek közepén itt dolgozták ki a Bikali Haltermelési Rendszert. Hét éve Bognár Attila attalái családi gazdálkodó üzemelteti a tógazdaságot. A családi gazdaság két vezetőjével, Faidt Petrával és Bognár Attilával beszélgettünk.

Ismerkedéssel indítottuk a beszélgetést, és mint kiderült, *Faidt Petra* a gödöllői Szent István Egyetem Halgazdálkodási Tanszékén szerzett diplomát 2000 elején, *Bognár Attila* pedig Kaposváron végzett. A két fiatal tulajdonképpen a munkahelyük hozta össze, és 2012-ben döntöttek úgy, hogy a munkatársi kapcsolatot családi kapcsolattá teszik. Ma már három szép gyermeket nevelnek a tógazdaság igazgatása mellett. Petra – miután *Horváth László* professzor volt a tanára, majd a mentora – az attalái tógazdaságról írt TDK-dolgozatot, a diplomamunkája is abból született. A szakmai gyakorlatát szintén itt töltötte, így nem csoda, hogy a pályája is itt kezdődött.

Attila Petra bevallása szerint is jobban ismeri a tógazdaságot, mint párja, mert 7 évvel korábban, már 2000-ben ott kezdett el dolgozni, mégpedig telepvezetői munkakörben. Attila eredetileg halász szakmunkásként végzett Tatán, ami megalapozta a gyakorlati tudását. Ő még tud hálót húzni, javítani és kötni. Tudását a kaposvári főiskolán bővítette tovább az elméleti tananyaggal, úgyhogy jól átlátja és ismeri egy tógazdaság tevékenységét.

Bognár Attila és Faidt Petra 2012-ben alapították meg a BO-FA Fish Farm családi gazdaságot. A gazdaság megalapítása előtt az Attalái Haltermelő, és Értékesítő Kft. munkatársaiként sajátították el a halszaporítás, az ivadéknevelés és a haltenyésztés fortélyait, mégpedig olyan tanítómesterektől, mint *Horváth László* és *Horváth Lászlóné Dr. Tamás Gizella*, Gizike. Attila ma is kicsit meghatottan mondja, hogy 2012 végén a tulajdonosok felajánlották nekik az óriási lehetőséget, hogy a cég területein fogjanak önálló vállalkozásba.

A tavak Tolna megyében, Attala község határában találhatók, összesen 105

Attila és Petra, a fiatal pár Attalán képzeli el a jövőjét

hektáron terülnek el. A 61-es főútról jól megközelíthető telephelyen halkeltető és 13 telető található. Tavaly sikerült újabb 100 hektárral bővíteni a tógazdaságot, miután *Farkas György* és *Kiss Géza*, a Hetényhal Kft. tulajdonosai bérbe adták nekik alsóhetényi gazdaságukat. A Bikali Állami Gazdaság idejében ez a két gazdaság még egy volt, hiszen ugyanazon a vízfolyáson osztozott a 200 hektáros gazdaság.

A fiatal pár harmonikusan együttműködve irányítja a tógazdaságot. Petra szakterülete a keltetés és a szaporítás, így nem csoda, hogy fontos szerepet tölt be náluk a korosztályos halivadék-előállítás. A vásárlók igényei szerint alakítják a választékukat. A kínálatban megtalálható lárva, előnevelt, egynyaras és kétnyaras hal. Az ivadéktermelés mellett jelen-

tós az étkezési és sportcélokat szolgáló halelőállítás is. A pontyon – ez attalai tükrös, saját tájfajtájuk –, valamint a növényevő halfajokon túl – amur, busa, compó, keszegfélék – egyre nagyobb figyelmet szentelnek a ragadozó halfajok – csuka, süllő, harcsa – tenyésztésének, mivel így a haltenyésztés teljes vertikumát felöleli a kínálatuk.

Attila a telepet vezeti és irányítja, de mivel ezen a vidéken is hiányzik a szakértett munkaerő, a két fiatal gyakran besegít a másiknak, mondhatni, közösen végzik az éppen szükséges munkálatokat.

A mai piaci, közgazdasági és termelési viszonyok között a 200 hektár elegendő az eredményes gazdálkodáshoz. Attila szerint a kisebb gazdaságoknak viszont nehéz lesz fennmaradnia, ha hosszabb távon megmaradnak a jelenlegi halárak és költségszintek.

Az attalai tógazdaságot jó állapotban vették át, de a karbantartásra – halágytisztítás, az utak, gátak javítása stb. – minden évben nagy gondot kell fordítaniuk. Saját kotrógéjükkel elsősorban a téli időszakban tisztítják a tavakat. A Hetényhal Kft.-től bérbe vett 100 hektáros tógazdaságot 1 év alatt sikerült elfogadható termelési állapotba hozniuk, mivel jelentős mennyiségű iszapot kellett eltávolítani a tavakból. A keltetőt a privatizáció után rendbe kellett hozni, mondhatni, újból életre kellett kelteni, de most már Petra is jó körülmények között végezheti a munkáját.

A szaporítás néhány halfaj esetében nagy kihívást jelent, a csuka és az amur szaporításával például meg kell küzdenie Petrának. A pályázatok papírmunkáját is ő végzi, ugyanis sikeresen pályáznak a MAHOP-pályázatokon. Attila itt jegyezte meg, hogy a halászati vállalkozások nem állnak jól a bankoknál, a rossz adós kategóriába sorolják őket, emiatt nagy probléma a hitelezés.

Petra hangsúlyozta, hogy náluk is nagy a munkaerőhiány, 30-50 kilométeres körzetből tudnak alkalmi munkavállalókat toborozni - akik persze nem szakemberek. Emiatt fontos volt egy takarmányszállító beszerzése, amivel nemcsak munkaerőt, hanem pénzt is megtakarítottak. A takarmány beszerzése megoldott, mert egy helybeli gazdálkodóval hosszabb távra leszerződtek. Ő napi szinten szolgálja ki a tógazdaságot a szükséges takarmánymennyiséggel. Takarmánybúzával etetnek, a kukoricát csak tavasszal „vetik be”. Három éve, a tógazdasági körülményekhez igazodva használnak tápot is. A vízellátást az Inámi-patak biztosítja. Szerencsések abból a

szempontból, hogy a patak vízhozama elég nagy, így a völgyzárógátas tavakban csak ritkán fordul elő vízhiány.

Attila elmondta, hogy a vevőkörük állandónak mondható, mert az attalai tükrös ponty kedvelt az íze és a halhús kiváló minősége miatt. Leginkább halboltoknak értékesítik a pontyot, Bajától Siófokig keresztül egészen Nagykanizsáig. A dél-dunántúli régióban egész évben folyamatosan szállítják ki a halak nagy részét. Egyre inkább a feldolgozott termékeket keresik, ezért ők is tervezik egy kisebb halfeldolgozó létesítését.

Horgászoknak csak kis mennyiséget értékesítenek, pedig a MOHOSZ minősített halbeszállítói, csakhogy a nagyobb halas cégek lefedik a horgászpiac nagy részét. Attila úgy véli, hogy az élni, és élni hagyni elv jobban is érvényesülhetne az ágazatban.

Egyébként a helyi, tóparti értékesítés bevételei sokat enyhítenek a napi finanszírozási gondokon. Petra a jövedelméről azt mondta, hogy a halár nem mindig fedezi az önköltséget, sokszor csak a szakma szeretete lendíti őket át a nehezebb időszakokon.

A beszélgetés végén jó volt érzékelni, hogy Petra és Attila itt képzelik el a jövőt. Attila azon töri a fejét, hogyan lehet újabb piacot szerezni, és hogy hogyan tudnának elmozdulni a feldolgozás felé. Ebben a régióban kevés halat fogyasztanak, ezért a félkész és konyhakész haltermékek piacát tartja a lehetséges irányoknak.

Ugyanis a halételek készítésében ma már nem jeleskednek a családok, egy pontyot sem tudnak odahaza konyhákra tisztítani. Fontos volna megtanítani a magyar embereket a halkészítés tudományára, és arra, hogy a szállától nem kell félni. A MA-HAL halfogyasztás-ösztönző kampánya keretében készített halreceptfüzetekkel, amiket helyi értékesítéskor a vásárolt hal mellé adtak, jól népszerűsíthető a halgasztronómia.

Petra azt hangsúlyozta, hogy a marketingtevékenységre nagy szükség van, mert a haltermelők és a magyar lakosság érdeke is az volna, hogy jó minőségű magyar halat fogyasszanak. Ezzel a véleményével csak egyetérthetünk, hiszen a halfogyasztás növekedése a magyar halászat fejlődését támogatja. A halhús pedig egészséges étel, és fogyasztásával a népegészségügyi problémák egy része is megoldható.

Attalán nem kell attól tartani, hogy a hagyományok kihalnának, sőt: egy fiatal pár korszerűsíti és gazdagítja tovább a tógazdasági haltermelést.

H. GY.

Könyvismertetés

Purgel István és †Szabó Imre szerzőpáros tollából megjelent a *Hej, halászkok, horgászok és az ő cselekedeteik Fejér megyében* – történelmi visszatekintés című 176 oldalas könyv. A horgászatról szóló rész szerzője Purgel István, akit a hazai horgászmozgalmában nem kell bemutatni. Purgel István 1989-től negyedszázadig töltötte be a Horgász Egyesületek Fejér Megyei Szövetsége és jogelődje ügyvezetői pozícióját.

A halászatról szóló rész szerzője és egyben a könyv szerkesztője Szabó Imre, agrármérnök, szakíró, aki korábban már hasonló alaposággal dolgozta fel könyvben Fejér megye vadásztörténetét. Sajnos a szerkesztő már nem érthette meg a műve megjelenését, de az utolsó pillanatig nagy lelkesedéssel vett részt a nyomdai előkészítő munkálatokban.

A könyv digitális változata megtalálható Magyarország Kormányának halgazdálkodási honlapján, a www.halaszat.kormany.hu oldalon a „Szakmai anyagok” menüpont alatt. A könyv megjelenését az Agrárminisztérium „Állami halgazdálkodási feladatok támogatása” fejezeti kezelésű előirányzat forrásai tették lehetővé. A könyv 2000 példányban jelent meg és ingyenes anyagként terjeszti az agrártárca szakfőosztálya a stratégiai partnerei közreműködésével.

Ennek a kötetnek a megjelenésével egy szép időszak zárult, hiszen 2014 óta kezdeményezésemre az Agrárminisztérium Halgazdálkodási Főosztály könyvkiadási tevékenységet is végzett. Az elmúlt 5 évben 19db önálló halászati, horgászati, vagy haltani témájú kiadvány és egy 28 kötetes halas témájú doktori disszertáció sorozat jelent meg a gondozásunkban, melyben kiadóként, illetve adott esetben ötletgazdaként, szerzőként, lektorként, szerkesztőként is részt vettünk. Bízunk benne, hogy e fontos ismeretterjesztési tevékenységnek egyszer méltó folytatása következik!

UDVARI ZSOLT

Nagy sikert aratott a IX. Nemzeti Halászbál

A helyszínre, az ételre, az italra, a szórakoztatásra és a zenére sem lehetett panasza a IX. Nemzeti Halászbál csaknem nyolcvan résztvevőjének, mert – pestiesen szólva – minden összejött. A Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL) és a Bocskai Halászati Kft. munkatársai igen körültekintően szervezték meg a rendezvényt a hajdúszoboszlói Hunguest Hotel Aqua-Sol különtermében, és a bál fővédnökségét Nagy István agrárminiszter vállalta. A programban élőzene, gálavacsora, kabaré és tombola is volt.

Házigazdaként *Horváth Ferenc*, a Bocskai Halászati Kft. ügyvezető igazgatója nyitotta a köszöntők sorát, aki kifejezte örömét, hogy ilyen nagy létszámban láthatják vendégül a halászati ágazat szereplőit, és kifejezte reményét, hogy mindenki jól érzi majd magát.

A házigazdát *Kircsi Lajos*, a fürdő vezérigazgatója követte, aki Hajdúszoboszló történelmi múltját ismertette elmondta, hogyan alakult ki és fejlődött fürdővárossá a település. Ma már az ország harmadik legnagyobb turisztikai bevételét mondhatják magukénak a város lakói és vállalkozói, és nem utolsósorban az önkormányzata.

Németh István, a MA-HAL elnöke azt hangsúlyozta köszöntőjében, hogy a rendezvény a halászok ünnepe, és jó érzés látni, hogy régi kollégák találkoznak, be-

szelgetnek, miközben a kellemes zene mellett kiváló ételeket-italokat fogyasztanak.

Az elnök tolmácsolta *Nagy István* agrárminiszter üdvözlését azzal, hogy a szaktárca vezetője optimistán látja a halászati ágazat jövőjét, mert nagy fejlődési lehetőségek nyílnak meg az akvakultúra szereplői előtt. Ehhez kapcsolódóan *Németh István* megjegyezte, hogy a 2020 utáni támogatási ciklusban a haltermelő várhatóan területi alapon is kapnak támogatást az általuk nyújtott ökológiai szolgáltatásokért. Az elnök jó szórakozást kívánva, pezsgővel koccintva nyitotta meg a IX. Nemzeti Halászbált.

A menüt hosszú volna felsorolni, de az ízek kavalkádját még vonzóbbá tette a Szinkron Band zenekar, akik a visszafogott élőzenét biztosították a vacsorához. Miután mindenki jóllakott, *Bagi Iván* humorista tette próbára a rekeszizmokat, nagy sikert aratva. A humorista előadása után a Szinkron Band már teljes hangerővel játszotta a fülbemészó dallamokat, és gyorsan meg is telt a táncparkett, idősebb és fiatalabb párokkal egyaránt. A zenét csak a tombola szakította félbe, majd a résztvevők kifulladásig, hajnali egy óráig ropták.

Igazi báli hangulat volt a hotel különtermében. Másnap reggel azzal búcsúztak egymástól a barátok és kollégák, hogy jövőre, a jubileumi X. Nemzeti Halászbálon is találkoznak.

Készül a kormoránstratégia

A Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet és a Magyar Országos Horgász Szövetség közösen kezdeményezte az Agrárminisztériumnál egy, a hazai kormoránstratégiát megalapozó interaktív konferencia szervezését.

A hazai halállományok védelme szempontjából kiemelkedő jelentősége van annak, hogy a nagy kárókatona (*Phalacrocorax carbo*) és a kis kárókatona (*Microcarbo pygmeus*) fészkelő, és még inkább vonuló állományai – becslések szerint mintegy 35 ezer vonuló egyed – naponta mintegy 30 tonnával csökkenti a hazai vizek halállományát. Csak a vonuló kormoránállományok mintegy 6 hónapos itt-tartózkodása alatt megközelítőleg 5500 tonna a halvesztés. Ez a mennyiség mintegy 3,3 milliárd Ft/éves veszteséget jelent – és ez a kalkuláció nem veszi figyelembe a kormoránfajok által elfogyasztott védett halfajok eszmei értékét.

Ez alapján belátható, milyen értékben hozzájárulnak a hazai tógazdaságok, horgásztavak, természetes és mesterséges víztestek – tavak, folyók, csatornák, holtágak stb. – a kormoránok mindennapi „élelméhez”.

A halgazdálkodási hasznosítók jelenleg nem kapnak érdemi kárpótlást emiatt. Hazánkban a nagy kárókatona (*Phalacrocorax carbo*) nem vadászható, ugyanakkor természetvédelmi oltalom alatt nem áll. A 13/200. KöM rendelet szerint az Európai Közösségben „természetvédelmi szempontból jelentős állatfaj” kategória szerint értelmezhető.

A jogszabály feltételei alapján lehetőség van a riasztására és vadászati eszközökkel történő gyérítésére is, amibe a halgazdálkodók egy része be is kapcsolódik. Súlyos probléma, hogy a jelentősen elszaporodott kis kárókatona (*Microcarbo pygmeus*) által okozott károk mérséklésére a jelenlegi jogszabályi környezetben nincs lehetőség, tekintettel a madárfaj természetvédelmi státuszára.

Mindemellett leszögezzük, hogy a hazai halgazdálkodóknak nem célja a kormoránok teljes kiirtása, az állatok indokolatlan elpusztítása. Ellenben az ellenük való védekezést, az állomány nagyságának szabályozását rendkívüli módon szükségesnek tartják. A tervezett konferencián interaktív szakmai előadások hangoznának el a kormoránvaló fenntartható gazdálkodás témakörében.

SZ. B.

VII. Nemzeti Horgászsport Gála és Támogatói Bankett

Február 13–16. között rendezték a Kárpát-medence vadászainak, horgászainak és természetkedvelőinek nagyszabású idei találkozóját, a 27. FeHoVa-t a HUNGEXPO Budapest Kongresszusi és Kiállítási Központban. A Fegyver, Horgászat, Vadászat Nemzetközi Kiállításán ezúttal is csaknem 300 kiállító és gyártó mutatta be legújabb termékeit, fejlesztéseit, és a Magyar Országos Horgász Szövetség a nyitónap délutánján tartotta a VII. Nemzeti Horgászsport Gálát és Támogatói Bankettet.

Nagy István agrárminiszter is felszólalt a VII. Nemzeti Horgászsport Gála és Támogatói Banketten. Mint hangsúlyozta, a halgazdálkodási ágazatban a tapasztalatok és visszajelzések alapján bekövetkezett változtatások sikeresnek bizonyultak. Az utóbbi néhány évben a regisztrált horgászok száma több mint 150 ezer fővel bővült, és mára meghaladja a 560 ezer főt.

A tárcavezető kiemelte, hogy a hal rendkívül értékes megújuló természeti erőforrásunk, a horgászat pedig a fenntartható

gazdálkodás időtálló, történelmi korokon átívelő jó példája, amelyhez az agrártárca a lehető legideálisabb feltételeket kívánja megteremteni a harmadik évezred kezdetén. Hozzátette, hogy 2016. január 1-jétől lehetővé vált hazánkban, hogy a vízterületek halgazdálkodási jogát kijelöléssel adja haszonbérbe az állam a Magyar Országos Horgász Szövetségnek (MOHOSZ).

Nagy István szerint a MOHOSZ mára Magyarország egyik legnagyobb hálózatos felépítésű civil szervezetévé vált. A kormány célja, hogy a magyar családok asztalán minél gyakrabban legyen egészséges és ízletes magyar hal. Hozzátette, hogy az egy főre jutó hazai halfogyasztás 2013 óta több mint 30 százalékkal nőtt, 5,1 kilogrammról 6,7 kilogrammra. A növekedés főként az agrártárca halgazdálkodással és horgászattal kapcsolatos intézkedéseinek, például halfogyasztást népszerűsítő kampányainak köszönhető, illetve annak, hogy 2018. január 1-jén a hal és a haltermékek áfája 27 százalékról 5 százalékra csökkent.